

67 CAÑONAZOS TALMÚDICOS: VOL. 43
(Guittín 56a-b: Rabbi Yojanán ben Zakai escapa)

אבא סקרא ריש בריוני דירושלים בר אחתיה דרבן יוחנן בן זכאי
הוה. שלח ליה תא בצינעא לגבאי, אתא.

א"ל: "עד אימת עבדיתו הכי וקטליתו ליה לעלמא בכפנא?"

א"ל: "מאי איעביד? דאי אמינא להו מידי קטלו ליו!"

א"ל: "חזי לי תקנתא לדידי דאיפוק אפשר דהוי הצלה פורתא."

א"ל: "נקוט נפשך בקצירי וליתי כולי עלמא ולישיילו בך. ואייתי

מידי סריא ואגני גבך ולימרו דנח נפשך. וליעיילו בך תלמידך

ולא ליעול בך איניש אחרינא דלא לרגשן בך דקליל את דאינהו

ידעי דחייא קליל ממיתא."

עביד הכי.

נכנס בו רבי אליעזר מצד אחד ורבי יהושע מצד אחר .

כי מטו לפיתחא בעו למדקריה.

אמר להו: "יאמרו רבן דקרו?!"

בעו למדחפיה.

אמר להו: "יאמרו רבן דחפו."

פתחו ליה בבא נפק.

כי מטא להתם אמר: "שלמא עלך מלכא, שלמא עלך מלכא."

א"ל: "מיחייבת תרי קטלא. חדא דלאו מלכא אנא וקא קרית לי

מלכא. ותו אי מלכא אנא עד האידנא אמאי לא אתית לגבאי?"

א"ל: "דקאמרת לאו מלכא אנא (56b) איברא מלכא את. דאי לאו

מלכא את לא מימסרא ירושלים בידך.

דכתיב: (ישעיהו י) והלבנון באדיר יפול"–ואין אדיר אלא מלך.
דכתי': (ירמיהו ל) "והיה אדירו ממנו וגו'".
ואין לבנון אלא ביהמ"ק. שנאמר: (דברים ג) "ההר הטוב הזה
והלבנון."
ודקאמרת אי מלכא אנא אמאי לא קאתית לגבאי. עד האידנא
בריוני דאית בן לא שבקינן."
אמר ליה: "אילו חבית של דבש ודרקון כרוך עליה לא היו
שוברין את החבית בשביל דרקון?"
אישתיק.

קרי עליה רב יוסף ואיתימא רבי עקיבא: (ישעיהו מד)
"משיב חכמים אחור ודעתם יסכל". איבעי ליה למימר:
ליה שקלינן צבתא ושקלינן ליה לדרקון וקטלינן ליה
וחביתא שבקינן לה.

אדהכי אתי פריסתקא עליה מרומי.
אמר ליה: "קום דמית ליה קיסר ואמרי הנהו חשיבי דרומי
לאותיבך ברישא!"
הוה סיים חד מסאני בעא למסיימא לאחרינא לא עייל. בעא
למשלפא לאידך לא נפק.
אמר: "מאי האי?"
אמר ליה: לא תצטער שמועה טובה אתיא לך דכתיב: (משלי
טו) "שמועה טובה תדשן עצם" אלא מאי תקנתיה? ליתי איניש
דלא מיתבא דעתך מינייה ולחליף קמך. דכתיב: (משלי יז) "ורוח
נכאה תיבש גרם"

עבד הכי עייל.

אמר ליה: ומאחר דחכמיתו כולי האי עד האידנא אמאי לא
אתיתו לגבאי?
אמר ליה: ולא אמרי לך?
אמר ליה: אנא נמי אמרי לך.

אמר ליה: מיזל אזילנא ואינש אחרינא משדרנא אלא בעי מינאי
מידי דאתן לך.
אמר ליה: תן לי יבנה וחכמיה ושושילתא דרבן גמליאל
ואסוותא דמסיין ליה לרבי צדוק.
קרי עליה רב יוסף ואיתימא רבי עקיבא: (ישעיהו מד) "משיב
חכמים אחור ודעתם יסכל" איבעי למימר ליה לשבקינהו הדא
זימנא.
והוא סבר דלמא כולי האי לא עביד והצלה פורתא נמי לא.